

[Hanne Severinsen]

der er andre måder, man kan fremme ligestillingen på.

Vi er også lidt bekymrede over, at man nu vil opfordre statsministeren til at optage forhandlinger med amterne og kommuner om også at lave handlingsplaner. Der er helt klart ligestillingsproblemer inden for amterne og kommunerne, men det er de sådan set også selv opmærksomme på, og man har netop på det seneste møde i Kommunernes Landsforening diskuteret dette emne. Vi mener helt klart, at kommunerne godt kan finde ud af det, og de har som sagt nedsat et udvalg, der skal se på problemerne.

Vi synes også, der er områder, hvor der er grund til at sige at der faktisk er gjort fremskridt. Det gælder f.eks. forsvaret. Der er nu kvinder med i den internationale brigade, og Danmark var et af de første lande, der på verdensplan netop sørgede for det. Så arbejdet går sådan set udmærket, og vi vil i Venstre støtte, at det går videre; men som sagt skulle man måske også se på nogle andre virkemidler.

For os er det en meget vigtig forudsætning for ligestilling, at man altså – som jeg nævnte i indledningen – har mulighed for at vælge sit eget livsmønster. Vanskelighederne med at kombinere familieliv og arbejdsmarkedsdeltagelse udgør en af de store barrierer for kvinderne, og de udgør sådan set også en barriere for mændene, for de er udsat for et pres med hensyn til at afstå fra at tage deres orlov. Vi er også i Venstre bekymrede over, at der er så få mænd, der gør brug af deres orlovsmuligheder. Men det er jo i høj grad et holdnings spørgsmål og ikke rigtig noget, man kan lovgive om. Vi håber, at arbejdsmarkedet efterhånden bliver så fleksibelt, at det også bliver en naturlig ting for mændene at gøre brug af deres mulighed for at tage barselorlov.

Mangelen på fleksibilitet på arbejdsmarkedet skyldes jo også, at arbejdsmarkedets parter er meget lidt indstillede på deltid og flekstid, og at man derved får meget stive arbejdstider. Vi så langt hellere et fleksibelt arbejdsmarked i stedet for de mange orlovsordninger, som selvfølgelig har været en succes, fordi mange af forældrene nu har mulighed for at gå hjemme og passe deres børn. Det synes vi er fint; men der er jo ikke ligestilling mellem de kvinder, der i forvejen går hjemme og passer deres

børn, og de kvinder, der kan vælge at gå på orlov og få penge for at passe deres børn. Den form for ligestilling så vi gerne i Venstre. Vi ønsker, at pengene skal følge barnet, og at man derved giver familierne mulighed for at vælge et andet livsmønster, hvilket netop det fleksible arbejdsmarked kunne være med til at understøtte, sådan at begge parter i nogle familier f.eks. havde deltidsarbejde, i andre familier måske flekstid, altså sådan at man selv kunne vælge ikke blot sine arbejdstider, men også den måde, man ønskede at få passet sine børn på, fordi det var éns egne penge, man skulle bruge til lige netop de børnepasningstilbud, man selv kunne tænke sig.

Vi er i Venstre meget optaget af, at der jo altså også er ligestillingsproblemer, som ikke har så meget at gøre med kvinders ligestilling, men måske snarere med mænds. Vi mener, at der er grund til at se på, hvordan man behandler mænd i skilsmisssituationer. Når kvinder efter en skilsmisse kommer i en situation, hvor de på grund af manglende uddannelse har svært ved at klare sig, er der helt automatisk tilkendelse af bidragspligt for manden; hvis det er den omvendte situation – nu om dage er der jo faktisk kvinder, der er forsørgere, og mænd, der i højere grad har renonceret på deres uddannelse, og mænd, der har ofret deres karriere for at passe børn – er der ikke på samme måde automatisk tilkendelse af bidragspligt for kvinden. Og når det gælder mænds stilling med hensyn til ret til samvær med deres børn og i det hele taget tilkendelse af forældremyndighed synes vi også, at man ofte diskriminerer dem.

Men det, der er vores hovedsynspunkt, er altså, at man egentlig er nået så langt, som man kan på lovgivningsområdet, og i øvrigt også i administrationen, med de handlingsplaner, der er sat i gang. Det, der mangler, er altså nogle holdningsændringer, som vi ikke kan lovgive om. Det er jo noget, der starter i børnehaven og i skolen, og det er også et spørgsmål om, at kvinders erhvervsvalg ofte er afhængigt af, hvordan deres opdragelse har været. Det er altså noget, som kommer efterhånden, så det vil vi som sagt ikke være med til at lovgive om, men vi deltager gerne i debatten om at få en holdningsændring.

Hvad angår den internationale ligestilling, vil vi sige, at vi er meget tilfredse med det ar-